

РЕШЕНИЕ

№ 1461

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **9893** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс/ АПК/ вр. с чл.35, ал.1 от Наредба № 18 от 26.06.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Д. на стойност към земеделски и горски продукти" по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. Образувано е по жалба, подадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № 03- РД/1039 от 28.05.2012г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради противоречие с приложими материално-правни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че неправилно административният орган е отказал финансирането на проекта на жалбоподателя по конкретната мярка като е приел, че не са спазени изискванията на чл.15, ал.1 от Наредбата без да съобрази представения договор за аренда. Също така сочи, че предвид вида и характера на проекта, представляващ мобилна инсталация за дестилация на етерични масла, логично и същевременно не незаконно е тази инсталация да се ситиуира в близост до площите на съответната преработвана суровина, а не през цялото време да стои на едно място, конкретно в имота по отношение на който е сключен договора за аренда. В тази връзка незаконосъобразно е поставеното от ДФЗ условие да се представят документи за собственост или за ползване на всички терени, които ще бъдат използвани за целта.

Иска се отмяна на заповедта и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за положително произнасяне по подаденото заявление.

В с.з., жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът- изпълнителният директор на ДФЗ-РА също не се представява. Представени са писмени бележки, в които са развити съображения за неоснователност на жалбата и искане същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и обсъди доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане на 15.09.2011г., и е поучил уникален идентификационен номер 15/123/00591. Проектът е за „Оборудване и пускане в експлоатация на мобилна инсталация за дестилация на етерични масла" по мярка 123 „Д. на стойност към земеделски и горски продукти".

Мярката, по която се иска финансова помощ, е най-общо казано, за финансиране на проекти, които са пряко свързани с преработка на земеделски продукти, или за подобряване и модернизиране на съществуващи предприятия.

В представения бизнес план, дружеството кандидатства за получаване на субсидия за закупуване на мобилна инсталация за дестилация на етерични масла и трактор на стойност 402 782.12 лв. Като място за извършване на инвестицията е посочен имот N 025014 от КВС, землището на [населено място], ЕКАТТЕ 16540, [община] бряг, област П.. Към проектното предложение е представен договор за аренда N Г.- 001/29.08.2011г. за срок от десет години, както и писма за намерение за предоставяне на етерични култури.

Технологичният проект на машините, за които се кандидатства (част от заявлението за кандидатстване) предвижда производството да се осъществява в максимална близост до преработваната суровина. Като суровина за преработка и извличане на етерични масла, са именно лавандула, копър, резене. Мобилната инсталация се състои от отделни модули, в които се преработват етеричните растения. Модулите на мобилната инсталация се транспортират до съответните площи, посредством трактор - влекач, където се позиционират и подготвят за по-нататъшна преработка на растенията. За изясняване на непълноти и неясноти по проектното предложение, съгласно чл. 31, ал. 4 от Наредбата, ДФ „Земеделие" изпраща уведомително писмо с Изх. № 01-2600/1294 от 12.12.2011г., (стр. 186 от номерацията на административната преписка), с което са изискани допълнителни документи. Изискани са и документи, доказващи право на ползване на имотите, върху които ще бъде разполаганата инсталацията по време на активния период от годината, като имотите са описани в таблица 9 от проектното предложение (стр. 49 от номерацията на административната преписка). В отговор кандидатът представя писмо Вх. № 01-2600/12294 от 18.01.2012г., към което прилага обяснителни записки относно начина на функциониране на мобилната инсталация. Към писмото прилага становище от главния архитект на [община] бряг, че инсталацията за дестилация на етерични масла не представлява строеж, нито отговаря на изброените в чл. 56 ЗУТ преместваеми обекти и поради тази причина не се нуждае от разрешителен режим за позиционирането ѝ. Кандидатът дава обяснение, че инсталацията ще се ситира в различни имоти на територията на страната, като е възможно да престоява и по няколко дни във всеки от тях, през активния период от годината. Неактивния период, през който инсталацията няма да работи е с продължителност около осем месеца, в който период мобилната инсталация ще бъде паркирана на парцела, за който е представен договор за аренда към проектното предложение. На това място инсталацията би следвало да функционира по предназначение, което е заложено като

изискване и подлежи на контролна проверка от страна на ДФ „Земеделие“ в рамките на пет годишен период след сключване на договор за подпомагане.

Разплащателна агенция, след извършване на всички административни проверки, съгласно Наредба № 18, след изпращане на уведомително писмо, с което е дадена възможност на кандидата да отстрани непълнотите и неяснотите по заявлението си за подпомагане, е издал Заповед №03-РД/1039 от 28.05.2012 год., която е мотивирана във фактическо отношение с обстоятелството, че липсват документи, доказващи право на ползване на имотите, върху които реално ще бъде използвана мобилната инсталация. Заповедта е връчена на управителя на дружеството- жалбоподател на 20.07.2012г. и е оспорена по административен ред пред министъра на земеделието и храните на 30.07.2012г. Сроктът за произнасяне на по-горестоящия орган е изтекъл на 13.08.2012г. и жалбата срещу мълчаливия отказ на министъра на МЗХ е подадена до АССГ на 12.09.2012г.

При така установените факти и след извършена проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, съдът мотивира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с активна легитимация, в срок, по аргумент от чл.149, ал.3 вр. с ал.2 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Предмет на оспорване е Заповед №03-РД/1039 от 28.05.2012 г. на ИД на ДФЗ-РА съгласно чл.98, ал.2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Редът и условията за разглеждане на подадените заявления е Наредба № 18 от 26.06.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Д. на стойност към земеделски и горски продукти" по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.

На първо място, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия съгл. чл.35, ал.1 от Наредба N 18 и в изискуемата се писмена форма. Актът е мотивиран, изложени са фактическите и правни основания за издаването му. В рамките на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със задължението си по чл.31, ал.4 от Наредба N 18, административният орган е уведомил писмено кандидата за констатираните нередовности, конкретно за липса на документи и му е дал срок, в който следва да ги представи.

В изпълнение на указаното му задължение, с писмо с вх.N 01-2600/ 12294 от 18.01.2012г., кандидатът е представил под опис допълнителни документи и информация.

Не се спори, че изпълнението на проекта ще бъде в имот, който не е собственост на кандидата, а на трето лице.

Като правно основание за отказ в оспорената заповед е посочена разпоредбата на чл.15, ал.1 от Наредба N 18 от 26.06.2008г. Съгласно цитираната разпоредба когато проектите се изпълняват в имот, който не е собственост на кандидата, последният представя документ за ползване върху имота за срок не по-малко от шест години от датата на подаване на заявлението за подпомагане в случай на кандидатстване за разходи за закупуване и/или инсталиране на нови машини, оборудване и съоръжения, необходими за подобряване на производството.

Няма спор и относно квалификацията на проекта, т.е., че се касае за инвестиционно предложение за изграждане на инсталация, която не е трайно прикрепена към сграда или части от нея, съответно не представлява СМР и за нейното позициониране и

функциониране не е необходимо разрешение за строеж или други специални изисквания.

Не са взети предвид характера и вида на проекта, който се отнася до оборудване и пускане в експлоатация на мобилна инсталация за дестилация на етерични масла. Самото наименование на инсталацията „мобилна” говори за това, че същата о през цялото време, през което ще функционира. Напротив, изрично в проекта е посочено, че инсталацията се състои от отделни модули, в които се преработват етеричните растения и тези модули ще се транспортират до съответните площи, посредством трактор - влекач, където се позиционират и подготвят за по-нататъшна преработка на растенията. В допълнително дадените обяснения, жалбоподателят е пояснил, че през активния период инсталацията ще се ситиуира в различни имоти на територията на страната, а през неактивния период, през който инсталацията няма да работи и който е с продължителност около десет месеца, мобилната инсталация ще бъде паркирана на парцела, за който е представен договор за аренда към проектното предложение. Основателно е възражението на жалбоподателя, че в чл.15, ал.1 от Наредба N 18 е посочено, че „проектите трябва да се изпълняват в имот..”, а не , че дейността и маркетинга трябва да се извършват единствено в рамките на конкретен имот. В случая мобилната инсталация ще бъде изпълнена/ реализирана върху този имот, включително и ще пребивава в него през основната част от година. Т.е., това е мястото, на което инсталация ще домува и това е имотът, който следва да се приеме като имот, в който се предвижда дейността, свързана с преработката и маркетинга на продукта. По отношение на всички останали терени, върху които ще бъде временно ситиуирана/ което по същество е равнозначно на паркиране на МПС/ и следвайки простата житейска логика, няма да е налице „изпълнение” по смисъла на Наредба N 18, а ще е налице функциониране на инсталацията .

За целите на приложимата мярка, както и с оглед осъществяване на контрол на предмета на инвестицията през мониторинговия пет годишен период след сключване на договора, е необходимо да бъдат спазвани стриктно всички изисквания на националното законодателство. Разпоредбата на чл. 48 от Наредбата изрично изброява задълженията, на които следва да се изпълняват от кандидата в срок от 5 години от сключване на договора за безвъзмездна финансова помощ, а именно да използва подобрените, реконструирани, изградените и/или придобитите на основа на одобрения проект активи по предназначение, да не прехвърля правото на собственост и/или да не преотстъпва правото на ползване върху активите, предмет на подпомагане, под каквато и да е форма, с изключение на случаите, когато това се изисква по закон, да не променя местоположението на подпомогнатите активи, които са трайно прикрепени към земята. Безспорно, процесната инсталация през основната част от година ще се намира в конкретния имот, по отношение на който е представен изискуемия се договор за аренда, а в рамките на два месеца ще бъде ситиуирана в близост до площите на преработваната суровина, при това не за целия период от време, тъй като и през този период ще се прибира в имота. Този факт не е противоречие с разпоредбата на чл.48 от Наредба N 18, нито по някакъв начин след евентуално сключване на договор за предоставяне на финансова помощ възпрепятства извършването на проверки от страна на представители на ДФЗ. При посещение на място, представителите на ДФЗ ще имат възможност да установят както дали обектът е наличен, така и дали същият се използва по предназначение.

Освен това, съгл. чл.20 от Наредба N 18, кандидатът трябва да докаже наличието на

суровинна база и пазарен потенциал за първата прогнозна година от бизнес-плана. ДФЗ поставя ново и различно условие, изисквайки от кандидата да представи договори за ползване за срок от шест години за всеки един терен, в който ще функционира инсталацията.

В тази връзка, основателно е и възражението на жалбоподателя, че по този начин ще се възпрепятства възможността инсталацията да функционира и на други терени, извън посочените в бизнес-плана след първата прогнозна година, което пък от своя страна ще попречи на евентуалното разрастване на дейността на дружеството и е в несъответствие с една от основите цели на мярката, посочена в чл.2, ал.2, а именно подобряване на цялостната дейност на предприятието.

По изложените мотиви и противно на приетото от ИД на ДФЗ, съдът намира, че кандидатът отговаря на изискванията на чл.15, ал.1, т.1 от Наредба N 18, тъй като е представил договор за аренда за необходимите най-малко шест години за имот N 025014 от КВС, землището на [населено място], ЕКАТТЕ 16540, [община] бряг, област П..

Горното обуславя материалната незаконосъобразност на оспорената заповед и несъответствието ѝ с целта на закона- отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Заповед № 03- РД/1039 от 28.05.2012г. следва да бъде отменена , а преписката да бъде върната на административния орган за произнасяне съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 03- РД/1039 от 28.05.2012г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

ИЗПРАЩА административната преписка на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за ново произнасяне по заявление за подпомагане на [фирма] с ЕИК[ЕИК] - [населено място] с УИН 15/123/00591 по проект за „Оборудване и пускане в експлоатация на мобилна инсталация за дестилация на етерични масла“ съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :